

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط هایپرکایفوزیس با سرعت راه رفتن، تعادل و خطر سقوط در سالمندان

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی تربیت بدنی و علوم ورزشی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حسن دانشمندی - دکتری تخصصی آسیب شناسی و حرکات اصلاحی، استاد دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

حدیثه امانی بنی - دانشجوی کارشناسی ارشد آسیب شناسی ورزشی و حرکات اصلاحی ویژه، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

موضوع: تغییری که تقریباً همه سالمندان تجربه می کنند، تغییرات در پاسچر است. یکی از این تغییرات هایپرکایفوزیس سینه ای در سالمندان است. تغییرات پاسچرال به عنوان جزء کلیدی کاهش تعادل، افزایش خطر سقوط مشکلات شناخته می شوند. هدف: هدف از این مطالعه بررسی ارتباط هایپرکایفوزیس با سرعت راه رفتن، تعادل و خطر سقوط در سالمندان است. روش تحقیق: جامعه آماری این تحقیق را ۸۲ نفر از سالمندان مرد ۶۰ تا ۷۴ سال سازمان تامین اجتماعی شهرستان رشت تشکیل دادند. هایپرکایفوزیس با خط کش منعطف اندازه گیری شد. خطر سقوط با تست زمان برخاستن و رفتن، تعادل با تست فولرتون و سرعت راه رفتن با تست ۱۰ متر راه رفتن ارزیابی شدند. از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون خطی ساده نیز جهت بررسی ارتباط بین متغیرها استفاده شد. دستاوردها: یافته ها نشان داد هایپرکایفوزیس با سرعت راه رفتن ($r=-0/45$)، تعادل ($r=-0/32$) و خطر سقوط ($r=0/49$) ارتباط معنی داری دارد ($P<0/01$). آزمون رگرسیون خطی ساده نیز نشان داد هایپرکایفوزیس می تواند به طور معنی داری تغییرات سرعت راه رفتن، تعادل و خطر سقوط را پیش بینی کند ($P<0/01$). ارتباط هایپرکایفوزیس با تعادل از نوع همبستگی ضعیف و با سرعت راه رفتن و خطر سقوط از نوع همبستگی متوسط بود. همچنین براساس مدل رگرسیونی هایپرکایفوزیس می تواند ۹ درصد از تغییرات تعادل، ۲۴ درصد از تغییرات خطر سقوط و ۲۰ درصد از تغییرات سرعت راه رفتن را پیش بینی کند. براساس این نتایج، هایپرکایفوزیس نمی تواند به طور قطعی متغیرهای ملاک را تحت تاثیر قرار دهد، ولی می تواند یکی از عوامل موثر باشد.

کلمات کلیدی:

هایپرکایفوزیس، تعادل، کنترل پاسچر، خطر سقوط، سرعت راه رفتن، سالمند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1796673>

